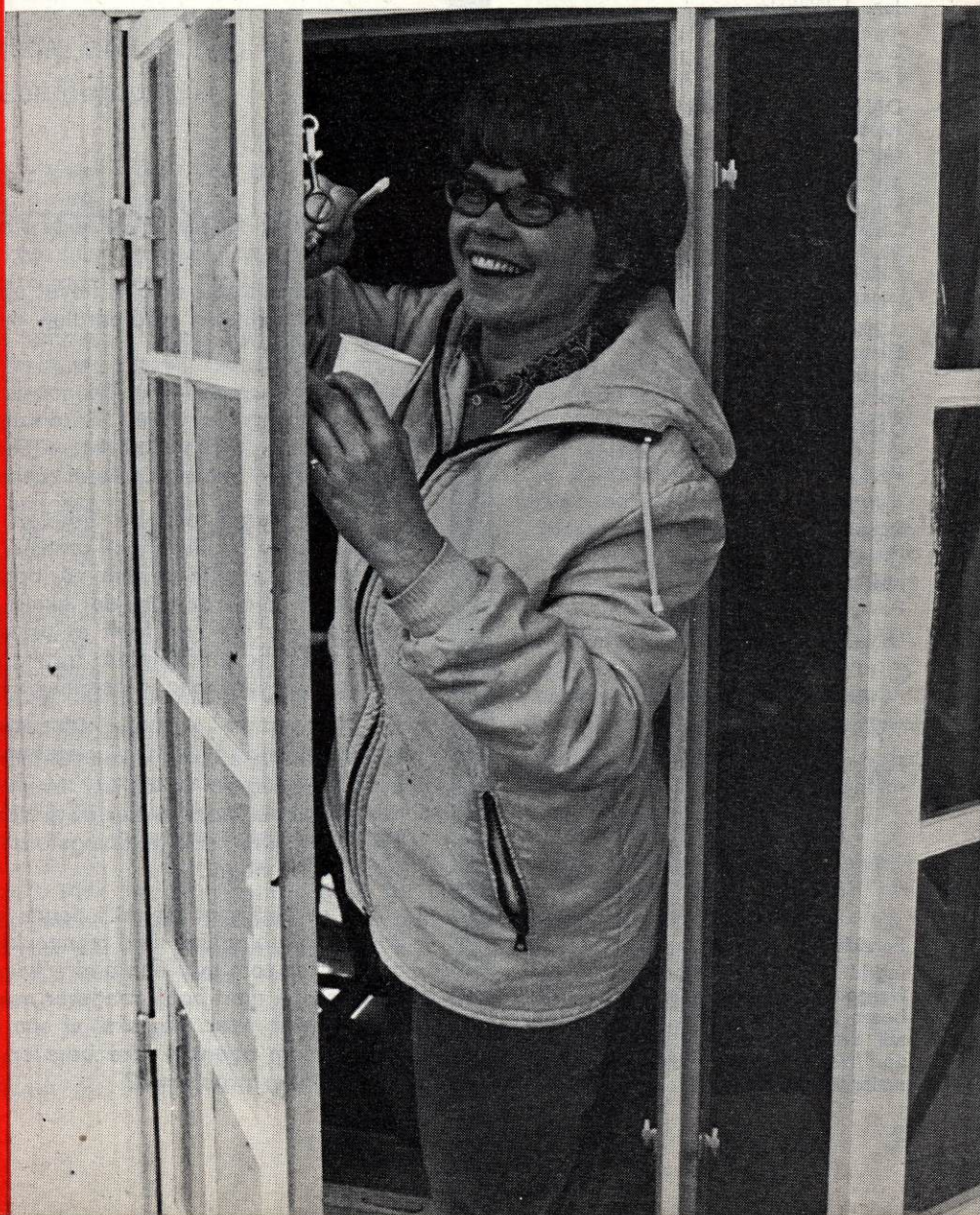

ny verden

24-01-006

TIDSSKRIFT
FOR MORALSK
OPPRUSTNING

NR. 6 1973

Abort og kvinnesak

Selvbestemt abort er blitt hevet opp som symbol på kvinnens uavhengighet, med parolen «kvinnen må få bestemme over sin egen kropp».

Men fri abort er ingen kvinnesak. Det angår hver kvinne, hver mann og hvert barn. Fri abort er et skritt henimot et samfunn der menneskelivet — til syvende og sist også kvinnens liv — kan manipuleres med.

Denne meget omtalte friheten til selv å bestemme, kan dessuten bli illusorisk i praksis. Kvinnen kan settes under større press fra mannen når begge vet at abortmuligheten er til stede dersom det skulle «gå galt». Presset fra omgivelsene når hun først er gravid, kan også bli meget stort når abortmuligheten foreligger, noe mangfoldige kvinner i en vanskelig valgsituasjon kan bevitne.

La oss gå til barrikadene for kvinnens frigjøring. Men må vi ikke da også rette søkelyset mot kvinnens valgfrihet på et langt tidligere tidspunkt? Har hun f.eks. frihet til å si nei og likevel være sikker på å beholde mannens kjærlighet og troskap? En holdningsforandring hos mannen kan bidra svært meget.

Det er blitt sagt meget i denne debatten om «moralske flokler i forbindelse med menneskelig nød». Varmhjertede mennesker som mer enn andre tvinges til å leve med problemene på nært hold, reagerer med rette overfor flokler. Men likevel, hvor ofte skal vi som strutsen søke en nødløsning som egentlig ikke berører det vesentligste? Som snarere øker problemet?

Tanker fra Danmarks folketing

under anden og tredje behandling af
lov om svangerskabsafbrydelse

De var der alle, unge — gamle, de grå, de skæggede, de militante, de køligt vurderende. Lovene filtrer sig vej gennem et net af taler og stemmer. Medlemmer står, sætter sig, lytter, læser. Så er stolene tomme, nu igen fuldt besat — forhandlingene går videre.

Blandt tilhørerne sidder rastløse skolepiger, een irettesættes af betjenten, een er faldet i søvn. En høj pige gør notater, betragter livet dernede, og forlader os. Det har hun lov til. Behøver ikke at blive — eller tage del i noget. Mon hun eller de andre er sig bevidste, at rammen for deres livsmønster som kvinder udkæmpes dernede, under sammenstød af synspunkter, i opfattelser af kendsgerninger, med klog taktik — i den stædige opposition eller passive deltagelse i salen.

Andre lande er afventende — Hvad vælger danskerne? Frihed til at gøre, som det passer os? Med kravet om en stab af læger og sygeplejersker til rådighed. Mennesket behøver ikke mere at høste, hvad det sår. Medicinens og teknikkens udøvere skal være vore slaver og

lyde den lov, som skal opfylde vore krav. Gratis.

Enkelte medlemmer vover at påpege, at retten til det frie valg foreligger, før man indlader sig med hinanden.

Fra Færøerne lyder profetiske røster. De norske lægers erklæring mot fri abort citeres. Endnu en Færing taler i enkle ord om livskampen under udviklende, hærdende vilkår.

Det er stemmer fra et fjernt land. Kan danskerne af idag høre? Vil de se? Fatter mennesket endnu det rene hjertes stemme om de livslove, som gælder, hvad vi end beslutter? Vil vi finde en ny omsorg for hinanden, eller er vi allerede trætte, udkæmpede, desillusio-nerede? Vil vi skære næste generation væk efter behag, eller kæmpe med tro, mod og glæde for hele menneskeheden?

Loven er vedtaget. Danske præster samles uden for tinget. Den færøiske folketingsmand og præst svarer pressen.

Pastor Svend Aage Nielsen, Toreby, (folkekirken), siger at der i Det danske Folketing er et flertal, som har fjernet det retsgrundlag, som vort samfund

bygger på. «Vi skal gå til kamp mod den mandfolkemoral, der nedbryder kvinden som en genstand for tilfredsstillelse og et offer for egoisme.»

Den katolske præst Kaare Osorie: «Nu har folkettinget bestemt, hvornår et menneske er et menneske — nemlig efter 12, svangerskabsuge — folkettinget spiller Vor Herre. Uden at vide, at mennesket er Guds ejendom fra undfangelsen, og at mennesket skal elskes som sådan, fordi det er Guds ejendom, hvad enten det er et foster eller 'den værste forbryder'.

«Dette er den bitreste dag i de tolv år, jeg har siddet i folkettinget,» sier socialdemokraten, sognepræst Johan Nielsen. «Men vi må ikke blive bitre...»

Valg alligevel?

Kan vi alligevel endnu vælge? En renhed fra Gud, der er stærkere end de menneskelige love? Under Guds skabende kraft kan der findes en ny mennesketype, der vil føre generationerne videre ad uselvskhedens vej, nu og i fremtiden.

Tove Cooper.

Du kan se langt inn i Jotunheimen på en klar dag.

Med utsyn fra Opsal

«Dette er som å komme hjem,» sa en ung Stockholmer den første week-enden på Opsal gård.

Tjue nordboer, for det meste i alderen 20—25 år, inntok denne skogsgården i Romedal almenning ved Mjøsa noen dager tidlig i mai.

«Jeg tror på slike sammen-

komster,» sa gårdens eier Herman Qvam, som til daglig foreleser ved Ås landbrukshøyskole og bor på Ås sammen med sin frue Abi og døtrene Sidsel og Louise. «En MRA-konferanse på forsommeren ifjor betydde så mye for vår familie at vi begynte å ønske at mange fler skulle få oppleve det samme.»

Allerede ifjor høst bragte Herman og Abi Qvam idéen på bane: «Hvorfor ikke la Opsal bli et sentrum til inspirasjon, forvandling og fornyelse for langt fler enn vår lille familie?» Små konferanser for unge og gamle, familier, arbeidsgrupper av forskjellige slag, osv.

I vinter har en snekker vært

Opsal gård.

Under t.v.: Herman Qvam med datteren Sidsel. Nederst: Det beste er å få opp rota! Småkrattet skal vekk, her skal det plantes trær.

i sving. En sovesal er delt i to, seksten nye køyesenger installert. Og det er bare begynnelsen.

bjørnsdatter på veggen. Herman Qvam forteller fra krigens

dager, da hans mor og de fem barna greide seg på gården mens faren satt i fangenskap i Tyskland. «Ruten over til Sverige var ganske direkte. Den gangen kunne jeg ikke helt begripe hvorfor vi ustanselig fikk 'huslærere' som var her en stund og så forsvant igjen.»

«Egentlig kom gården inn i slekten fordi vi skulle ha et sted å overleve i tilfelle av krig. Og det har vært aktuelt. Men i våre dager er ikke det nok lenger.»

Verden og vi

Den første sammenkomsten på Opsal var en slags tenkepause med innslag av alskens små og store jobber, ute og in-

Huslærere

Opsal — det er stedet hvor hestene ble salet om. Hvor man gikk over fra kjerre til kløv, for videre ferd oppover heiene. Fra gammelt av hadde gården meget store skogområder. Den tilårskomme men solide låven vitner om dimensjonene. Arealet er ikke fullt så stort nå, men skogbruk drives.

Gården ligger høyt og fritt, med vid utsikt over Mjøsa, og inn i Jotunheimen på klare dager. Eventyrlige solnedganger og stillhet.

Opsal har både stil og enkelhet. Og tradisjon. Anna Col-

T.h.: Det var plass til tjue rundt kjøkenbordet.
Under: Stiger og malerkoster er kommet i sving rundt hovedbygningen.

ne. Noen unge mennesker hadde uttrykt behov for nok tid til å orientere seg i et raskt skiftende verdensbilde — og dermed åpnet Opsal sine dører.

Utviklingen i Asia var først på tapetet. India med sin åndelige tradisjon, sitt byråkrati, sine eksplosive konfliktsituasjoner. Japan — pragmatisk — samtidig fullt av mystikk og mulighet for overraskelser. Indo-Kina som kasteball mellom stormaktene. Maos og Chou-En-lais Kina. Ingen var i tvil om at de områdene mer enn noen andre har nøkkelen til verdens fremtid akkurat nå.

En ung tysker med sine røtter i Øst, bragte samtalen tilbake til Europa. «De øst-europeiske landene har sine spesielle karaktertrekk som vi trenger i helhetsbildet, hvis Europa skal fylle sin oppgave.»

Marianne Lindberg fra Finnland orienterte en interessert forsamling om forholdene i sitt hjemland for tiden.

En svensk pike etterlyste en ny uselvisk ånd hos oss i Vesten, på bakgrunn av sin egen opplevelse av behovene i den tredje verden. Hva er det — bortsett fra tvangsmetoder — som gjør mennesket uselvisk?

En ny kjærlighet — den som Kristus snakket om, og en ny ærlighet, må være nøkkelen.

Ånden og perspektivet som preget disse dagene på Opsal er en fakkell som skal føres videre.

E. R. H.

Små land

Av Russi M. Lala

Nedenstående er utdrag av en tale av redaktør Lala i Oslo 21. mai. Han gir bl. a. uttrykk for hvordan han som inder ser på Norges oppgave.

Det er slående hvor mange løgner som avsløres i dagens verden. I tiden etter annen verdenskrig har det spesielt vært to ting folkene har lagt vekt på. For det første militærmakt, for det annet økonomisk makt. I løpet av de siste par år har begge vist seg å være falske guder.

Amerika med hele sin makt var ikke istand til å vinne krigen i Vietnam. Og Japan, som har den raskeste økonomiske vekst i verden, viser seg å være en ulykkelig nasjon, med en livsstil som ikke har tilfredsstillet landets befolkning, om man skal dømme etter det japanerne av alle samfunnslag sier.

Verden leter etter noe nytt, og de store nasjoner har ikke kunnet gi det. Det små nasjoner, som Norge, kan kanskje vise en vei. Verdens statsmenn trenger å lære å lytte til den indre, lille stemmen, og kanskje det er et lite land som kan gå i bresjen. Verden har mistet tilliten til de store og mektige.

Det er spesielt to områder i Asia som har gjennomgått meget: krigsskueplassene i Indo-Kina og Bangladesh.

Da dr. Kissinger undertegnet våpenhvile-avtalen, inneholdt den en klausul om at det ikke skulle finne sted noen hevnakt

Russi og Freny Lala i Oslo.

Nyhetsmagasinet Himmatt, som Lala redigerer, er et av de ledende i India. Helt siden starten har det vist sin uavhengighet i behandlingen av alle slags brennbare spørsmål.

mellom partene. Men ikke-hevn forutsetter også tilgivelse.

Hvem er det som har til til å ta seg av det spørsmålet? Ikke Kissinger, han har det for travelt med å reise. Kanskje noen av oss må gjøre det?

Mindre enn 48 timer etter undertegnelsen av våpenhvilen i Vietnam traff Rajmohan Gandhi og to av hans kolleger statsministeren i Laos, prins Souvanna Phouma, i New Delhi. Det var disse spørsmål man talte om. Som kjent er det statsministerens halvbror som leder den kommunistiske gerilja-bevegelsen Pathet Lao.

Så har vi Madame Irene Laure, som nylig besøkte Laos og Vietnam på innbydelse fra prins Souvanna Phoumas sønn. *)

Asia av idag er ikke ulikt Europa av 1945—46, med dype og åpne sår.

Madame Laure besøkte også Bangladesh, hvor hun blant annet hadde en samtale med presidenten. Hun fortalte ham sin egen historie. Hvordan hun reiste til Tyskland etter krigen for å be tyskerne om tilgivelse for at hun hadde ønsket Tyskland ødelagt.

«Jeg forstår godt at De tilga,» sa presidenten. «Men hvorfor ba De om tilgivelse?» «For våre barns skyld,» lød svaret. «For at ikke hatet og bitterheten skulle gå i arv til generasjonene etter oss.»

Presidenten ba henne tale til 200 ledende kvinner i Bangladesh, som akkurat da satt i møte sammen med hans kone.

Asia har mange behov, men ett av dem er behovet for å lege bitterheten. Jeg tenker stadig på ordene i en salme: «Let thy healing streams abound . . .» (La helbredelsens strøm flyte rikt). Det er her dette landet kan ha en andel. Gjennom besøk til Asia og ikke minst hvis det samfunn dere skaper i Skandinavia er slik at det inspirerer dem som kommer hit.

*) Madame Laure, nå 75 år gammel, ble dekorert av både Schumann og Adenauer for «mer enn noen annen å ha bidratt til forsoning mellom Tyskland og Frankrike etter 2. verdenskrig». Selv var hun en leder i den franske motstandsbevegelsen og hun ble tvunget til å se på at hennes sønn ble torturert forat hun skulle snakke. Dette skapte i henne et dypt hat til tyskerne.

Andrew Chilly fra Oxford.

Ungdom — studenter — arbeidere møtes i Paris:

"Som jeg er, slik er samfunnet"

«I Påsken blir det stille, for da reiser studentene til Rivieraen,» sa Paris-boerne da demonstrasjons-bølgene igjen rullet over byen tidlig i vår.

Men noen ble igjen. I et student-senter i Latiner-kvarteret samlet unge franskmenn 200 studenter, skoleungdom og unge arbeidere fra mange land til en MRA-konferanse i Påsken.

Blant de emner som ble tatt opp, var industri, familieliv og Europas forhold til Den tredje verden.

Industri-seminar

«Dagens studenter er fremtidens utsugere». Denne idéen har holdt mange studenter borte fra industrien de senere år. I Paris ble spørsmålet reist om studentene kan utvikle en ny filosofi for industrien, basert på ønsket om å skaffe verdens millioner det de trenger av mat, boliger og arbeid.

Deltagerne fikk anledning til å drøfte dette og andre samfunnsspørsmål med fagforeningsfolk, industriledere og jordbrukere som var invitert til konferansen. «Jeg har tatt del

i arbeiderenes kamp de siste førti år,» sa en fransk fagforeningsmann. «Samarbeid i industrien faller ikke naturlig for meg, dertil er det for mye som skiller. Det eneste grunnlag for samarbeid mellom ledelse og arbeidere, er at industriens målsetting blir å tjene mennesker og nasjoner, istedet for det rene profitt-motivet.»

«Målsettingen for et foreta-

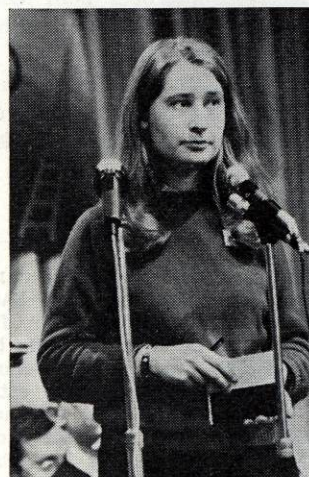
gende er avhengig av hva det enkelte menneske lever for,» sa John Craig, inntil nylig finansdirektør ved British Steel Corporation. «Problemene innen industrien ville bli løst dersom vi ser vår virksomhet som en sjanse til å tjene menneskeheten.»

En gruppe fra konferansen oppsøkte streikende arbeidsledere ved Renault-fabrikkene.

Vis oss et samfunn som funksjonerer

R. M. Lala, redaktør for det indiske nyhetsmagasinet *Himmat*, utfordret de unge europeerne til å innstille seg på mer enn materiell hjelp til andre kontinenter. «Vis oss et samfunn som funksjonerer her, og sørg for at det eksporteres til Asia.» Han ba om tolv unge europeere som kunne komme til India senere i år for å være med å gi MRAs idéer til Asia.

Flere av deltagerne begynte alt å tenke på muligheten av å reise, mens andre ville hjelpe finansielt. En pensjonert sveitsisk arbeider ved konferansen bestemte seg for å finansiere reisen for én person.

Martine Algrin fra Paris presenterer svart-hvitt-boka for regjeringens ungdomssekretær.

Elfenbenstårn

Afrika, Asia og Latin-Amerika var alle representert ved konferansen. Fra Malta kom to studenter, blant dem David Attard fra styret i studentenes fellesorganisasjon. «Dette har vært en ualminnelig konferanse,» sa Attard. «Det er sjelden å treffe folk som er rede til å komme til våre land for å lære og gi, istedet for å skrive bøker i sine elfenbenstårn om hvordan våre problemer skal løses.»

Familien

Det er mange som stiller spørsmålsteget ved familien som institusjon. Ikke så mange er rede til å gå nærmere inn på sine egne forhold og sin egen holdning i familien.

Mange av deltagerne ved konferansen bestemte seg for å forandre sin holdning. Det fant sted en diskusjon om hvordan familielivet kan virke i praksis.

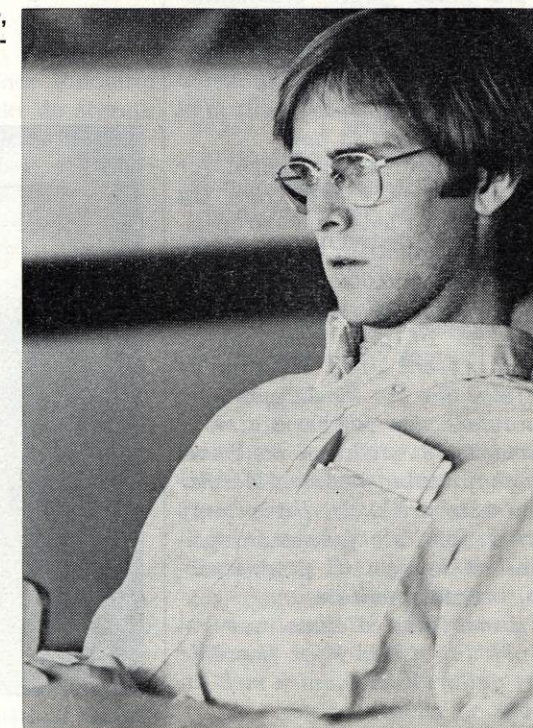
Noir et Blanc

Pierre Mazeaud, statssekretær med ansvar for ungdom og sport i den nye franske regjering, kom for å hilse konferansedeltagerne. En av initiativtagerne overrakte statssekretæren et kopi av den ferske franske oversettelsen av «The Black and White Book».

Stille spørsmålsteget ved familien som institusjon, eller stille spørsmålsteget ved oss selv?

Dagens studenter, fremtidens utsugere?

Hva én mann kan gjøre

Robert Carmichael, 1900-1973

For Robert Carmichael strakk industriens oppgaver seg meget lenger enn til produkter, lønninger, fortjeneste og markeder. Og selv var han like opptatt av at Frankrike skulle finne et riktig forhold til sine naboer i Nord-Afrika, som han var av sine egne og sitt firmas affærer. Han bidro meget til at Marokko og Tunis fikk sin frihet uten blodsutgydelse, gjennom sine kontakter med tunesere, marokkanere og franskmenn.

Da Bourguiba fikk sin bevegelsesfrihet tilbake, besøkte han først av alt MRAs senter i Paris, sammen med Carmichael.

Marokkos første statsminister, Si Bekkai, traff Carmichael og andre franskmenn i Caux. «Her har jeg funnet nøkkelen til et vennskap mellom mitt land og Frankrike», sa han.

Carmichael var president for juteindustrien i Frankrike fra 1956—68 og ledet det europeiske juteforbund fra begynnelsen. I 1953 ble 600.000 franske tekstilarbeidere sikret en lønnsøkning på 16 1/2 prosent og en 7—8 prosent årlig stigning de påfølgende 15—20 år, gjennom en avtale som var resultatet av samarbeidet mellom Carmichael og fagforeningsmannen Mercier (se neste artikkel). Hans kamp i 20 år for å stabilisere juteprisene av hensyn til produsentene, bragte resultater.

Hans kone Héléne var en urokkelig støtte. Ifjor feiret de sitt gullbryllup sammen med familie og mange venner.

Det var året 1945, det franske folk var på vei inn i fredens hverdag, selv om sporene etter krigen og de mange allierte soldatenes nærvær minnet om det som hadde vært.

Héléne Carmichael var travelt opptatt med de daglige gjøremål i pariserhjemmet, da telefonen ringte. En ukjent engelskmann spurte om det passet at han kom og spiste lunsj med direktøren og fru en av de første dagene. Hun var sikker på at han hadde ringt feil, men han påsto at det var akkurat dem han ville treffe. Til sin egen overraskelse ga hun den fremmelige mannen en innbydelse.

Robert og Héléne Carmichael.

En nytenker i europeisk industri

Familien kom seg av overraskelsen og da dagen inntraff, sto begge husets piker — datteren og kusinen, i vinduet. Til sin begeistring så de en ung, stilig engelsk offiser gå inn gjennom porten —.

Under lunsjen fikk de høre mye bemerkelsesverdig som var skjedd på forskjellige steder i verden, gjennom mennesker som var blitt radikalt annerledes. Etter kaffen foreslo plutselig gjesten at man skulle være stille en stund og skrive ned de tanker man fikk. Han hadde jo forstått at Carmichaels var en kristen familie. Selv hadde han fortalt om de store forandringer han gjennomgikk da han begynte å ta absolutte normer på alvor...

Som gode kristne kunne man ikke godt avvise et slikt forslag. Men ekteparet Carmichael var ikke forberedt på at denne stunden i stillhet skulle føre til en så eksplosiv ærlighet fra datterens side, om hvordan hun så på deres kristendom.

Lunsj-selskapet satte visse spor etter seg, selv om det varte lenge før familien hørte fra den merkelige engelskmannen igjen.

Etterkrigsårene var vanskelige for den franske tekstilindustrien. En halv million tekstilarbeidere var underbetalte og arbeidsgiverne så seg ikke i stand til å heve lønningene. Robert Carmichael satt nå i styret for den franske tekstilindustriens arbeidsgiverforening.

Da engelskmannen igjen lot høre fra seg, denne gangen på Carmichaels kontor, ledet han samtalen inn på tekstilindustrien. «Hva setter De først,» spurte han, «penger eller mennesker?» Carmichael svarte med en lang tale om de private foretagenders fordeler. Da han var ferdig, kom engelskmannen tilbake til spørsmålet: «Setter De fortjeneste foran mennesker?» Tredje gangen svarte Carmichael: «Ærlig talt, ja. Og det må jeg gjøre, for jeg har aksjonærene å ta hensyn til.» Samtalen gikk videre til spørsmålet om denne innstillingen var forenlig med en kristen tro. «Fra nå av skal jeg sette menneskene foran fortjenesten,» var Carmichaels konklusjon etter samtalen på kontoret.

Sosial-struktur og råvarer

Dette var begynnelsen til en nytenkning som virket inn på hele den franske tekstilindustrien. Det ledet til et mangeårige samarbeid blant annet med forbundssekretæren for Det franske tekstilarbeiderforbundet (Force Ouvrière), Maurice Mercier. Carmichael var med og skapte tekstilavtalen av 1953, som betydde en felles målsetting med en ny lønnsstruktur og en ny sosial-struktur for tekstilindustrien. Daværende statsminister Pinay kalte avtalen «et av de første virke-

lig konkrete resultat av den slags holdningsforandring som er så vesentlig for at vårt land skal overleve økonomisk.»

Men i mellomtiden hadde et nytt spørsmål begynt å brenne i Carmichaels samvittighet: Hva skjer med de pakistanske og indiske bønder og jordbruksarbeidere som leverer råvarer til den franske tekstilindustrien? Kan man berolige sin samvittighet med at en halv million franske arbeidere har begynt å få levelige kår, hvis asiatiske råvareprodusenter samtidig lever på sultegrensen?

Tjue års kamp

India og daværende Pakistan var på det tidspunkt de største jutefiberprodusenter i verden. Det meste av juten vokser i Bengalen. Ved delningen i 1947 ble Pakistan eksportør av jutefiber hovedsakelig til Europa mens India eksporterte hel- og halvfabrikata til Amerika. Det uberegnelige klimaet medførte store svingninger i juteprisen, noe som igjen førte til store spekulasjoner. Det hendte at prisen ble fordoblet på ti dager. Mellomleddene la beslag på det meste av slike spekulasjonsgevinster.

Carmichaels første skritt var å samle den europeiske juteindustrien i et fellesskap. Etter noen års kamp fikk han kollegenes godkjenning til å forhandle med India og Pakistan

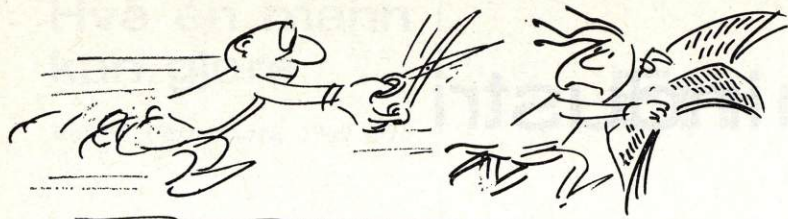
om stabilisering av prisene. Det medførte mange og lange reiser i begge land og et intimt personkjennskap. — En moderne odysse med mange dramatiske konfrontasjoner, mange skuffelser og et tålmodig arbeid for å vinne politikere og produsenter til tanken om å sette menneskene foran fortjenesten.

Etter ti år, i 1965, kunne man komme igang med alvorlige forhandlinger innen rammen for FN-organisasjonen FAO. Midt under arbeidet brøt det ut krig mellom India og Pakistan.

At avtalen likevel kunne undertegnes må betraktes som et moderne mirakel. Det karakteristiske for denne juteavtalen er dens store smidighet. Man regnet med en prisfluktuerende på høyst 7% i året. Produsentene skulle også få mer enn dobbelt så høy betaling for sitt produkt. Carmichael var klar over de store vanskeligheter som gjensto og han anså aldri at man hadde vunnet en endelig seier, eller at han var ene-ansvarlig for de fremskritt som var gjort.

I den senere tid arbeidet Robert Carmichael sammen med kolleger fra ulike bransjer innen europeisk industri for å finne fram til en ny funksjon og målsetting for industrien i fremtiden. Det var midt i denne oppgaven han gikk bort. En revolusjonær banebryter og et ydmykt menneske.

G. W.

klippet

En av de største feil kristne har gjort seg skyldig i, er å gi uttrykk for at troen ikke koster noe. Det er ikke sant. Det er den dyreste varen på markedet.

Selvsagt finnes det en viss type 'kristendom' som kan fås gratis. Men hvis det er 'livets fylde' og 'en tro som kan flytte

fjell' vi ønsker, må vi betale en pris. Anne Wolrige-Gordon.

Den stadig mer gjengse oppfatning av behovet for slike prevensjonsmetoder — ved drap — er et mål på graden av ufølsomhet og hensynsløshet i samfunnet.

Det er liten tvil om at regjeringen vil motta regningen for denne dyreste av alle former for prevensjon.

Kim Beazley, undervisningsminister i Australias Labour-regjering, under den australske abortdebatten, der parlamentet avviste fri abort med 3/4 flertall.

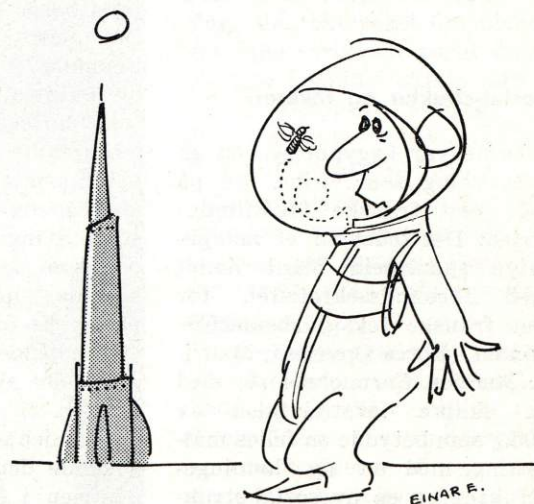
UTSYN

Dette er en av 26 tegninger av Einar Engebretsen, som alle handler om aktuelle temaer i vår tid. Vi nevner noen få:

- Fremtidsforskeren
- Fremmedgjøring
- Boligkontrakten
- Fremskrittet
- Konformistene
- Den permanente revolusjon

Tegningene er samlet i et hefte
— Bare kr. 6,-

Kan bestilles fra: Moralsk Opprustning, Boks 3018, Elisenberg, Oslo 2

Kort nytt

GUVERNØR NEHRU

Assams guvernør B. K. Nehru, som er Indira Gandhis fetter, foretok den offisielle åpning av et nytt MRA-senter for Nordøst-India i «te-hovedstaden» Jorhat den 25. april.

B. K. Nehru, som også er guvernør i Nagaland, Meghalaya, Manipur og Tripura, nevnte tre kjennsgjæringer om MRA som gjorde det mulig for ham som representant for sentralregjeringen å gjøre dette:

Fresende japaner

ISEKI — den nye havejordsfreser. Bygget med japanernes sans for detaljer og kvalitet. Lettstartet. Lydsvak. Meget lettkjørt.

ISEKI AC 2

Reinhardt Maskin A-S

4601 Kristiansand S
Avd.: Østre Aker vei 101
Oslo 5

«MRA er ingen sekterisk virksomhet. Det er ikke på noen måte en partipolitisk bevegelse. Og det er ingen femte-kolonne. Hvis det var tilfelle, ville jeg ikke ha vært her idag.

Jeg er fremfor alt slått av hva jeg ville kalle et stort motto, som dere har: 'Ikke hvem som har rett, men hva som er rett'.

Måtte folkene i Nordøst lære av deres eksempel å være mer tolerante og forståelsesfulle mot hverandre, mer opptatt av menneskehetens sak og mindre avhengige av snevre lokale lojaliteter.»

Chief Buthelezi presenterer filmen om Nkomo

Chief Gatsha Buthelezi, politisk leder for 4 millioner zuluere, samt hans regjering og rådgivere, er blant de sør-afrikanske politikere som har gitt sitt bifall til dokumentarfilmen om dr. William Nkomo de siste ukene. Filmen er blitt vist for regjeringene i de semi-selvstyrte statene Kwazulu, Ciskei og Transkei. Mange av dem som så filmen har kjempet ved Nkomos side i frigjøringskampen, og mange studerte sammen med ham ved Fort Hare-universitetet.

I Nongowa, hovedstaden i Kwazulu, ble filmen vist som avslutning av et møte i den lovgivende forsamling. Chief Buthelezi, som regnes som Luthulis etterfølger i Sør-Afrika, introduserte filmen på Zulu-språket og ga Nkomo sin hyldes som en stor sør-afrikansk leder.

Det var Buthelezis forslag at en fra regjeringen skulle representere zulu-folket i Caux i sommer. Forslaget ble vedtatt enstemmig.

Nkomo-filmen er også blitt vist for fullt hus ved Fort Hare-universitetet.

FRA BASSON TIL KAUNDA

I et brev på vegne av president Kaunda av Zambia til den indiske ukeavisen *Himmat*, gis det uttrykk for presidentens «ytterste takknemlighet for den artikkel De gjorde ham oppmerksom på». Det dreiet seg om artikkelen «Gjør slutt på ydmykelsene mot de ikke-hvite sør-afrikanerne» av Japie Basson, «utenriksminister» i Sør-Afrikas

Forts. neste side

skyggekaabinett (*Himmat* 23. mars). «Mr. Basson har der foretatt et verdifullt fremstøt i 'samvittighetskrigen',» heter det i brevet fra president Kaundas kontor. «Man må håpe og be om at slike edle menneskers anstrengelser en dag må kronas med hell.»

Artikkelen er egentlig et langt referat av en tale av Basson i parlamentet i Cape Town, hvor han gikk sterkt i rette med apartheid-politikken. «Vi vet alle at motivet . . . ikke bare er at de (ikke-hvite) skal oppfattes som forskjellige fra oss, men at de skal oppfattes som underlegne.» «Men . . . det er ikke relevant å diskutere her hva vi hvite tror og mener, det som betyr noe er hva de ikke-hvites ledere mener,» sa Basson blant annet.

Basson begynte opptrappingen av sin «samvittighetskrig» under et besøk i Caux sammen med svarte, hvite og farvede sør-afrikanere i september ifjor.

Nord-Amerikansk konferanse med sterkt indiansk innslag

I fulle høvding-regalier ønsket lederen for Squamish-indianerne de tilreisende velkommen til en

konferansen i Vancouver i april. 250 fra 34 byer i USA og Canada, og representanter fra bl. a. Brasil og Irland, kom sammen under temaet «Nord-Amerikas rolle blant kontinentene». En rekke ledende indianere fra British Columbia og Alberta tok del. «Her blir vi behandlet som en nasjon, på like fot med andre,» kommenterte Bill Green, presidenten for Indianernes forbund i Alberta.

Don Cardinal, vise-president i samme organisasjon, talte om indianernes situasjon i hans distrikt. «Det er altfor mange som kommer til dem med råd for fremtiden,» sa han. . . . «Det som er slående ved vårt folk, er at de alltid er glade. Antagelig må man være fattig for å kunne forstå rikdommen ved å gi til andre.

Den største faren for en mann, er å sette tunge høy-gear før hjernen er kommet igang!»

SVAKSTRØM ER VÅR STYRKE

Vår spesialitet:

Alt materiell for
avslutning av
svakstrømskabler

80 år som
spesialforretning i
svakstrømsbransjen

O. ØSTMO A.S

Rådhusgt. 3, Oslo 1

Bruk
kvalitetsprodukter
fra

A S SABA

NYHET FRÅN **BAHAMA POOL**

Sektionsbyggd SWIMMINGPOOL

i glasfiber- armerad plast

ger Er Möglichkeit att välja den längd som passar Er bäst. Såväl ändsektioner som mellansektioner har en längd av 2 meter (innermått). Med detta modulsystém kan Ni själv bestämma den längd på poolen Ni önskar. Bredden på varje sektion är 4 m och djupet 1,5 m (innermått). Väggtjockleken 6—8 mm.

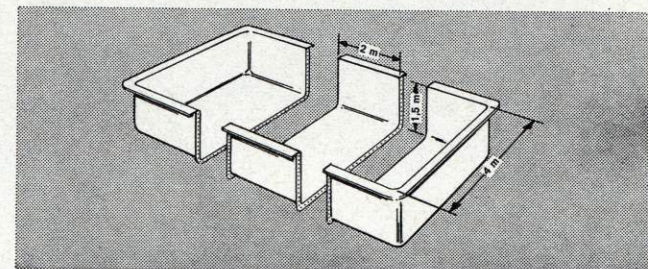
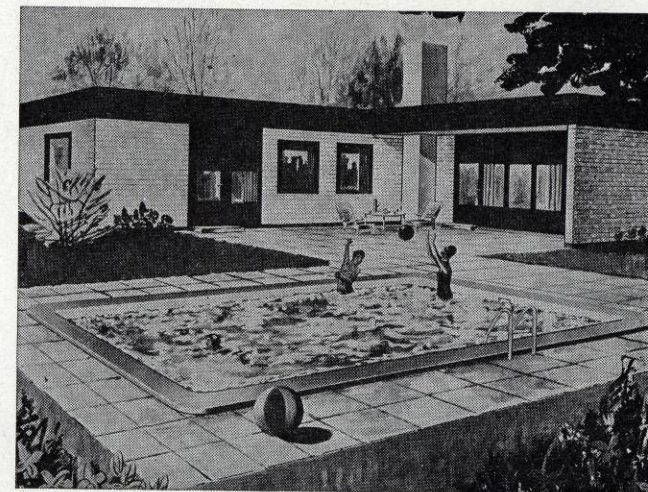
Sammanfogningen görs efter en väl beprövad metod som ger absolut tätning.

Bahama-Pool är formgjuten och fullt färdig för montering på plats. Ni slipper härigenom helt ifrån arbete och kostnader för formsättning, gjutning, spackling och målning. Den kraftigt armerade polyesterplasten har en enastående styrka och elasticitet.

En viktig detalj är att Ni i Bahama-Pool alltid har rent vatten i hela poolen. Detta tack vare att poolmaterialets styrka möjliggör rätt placering av in- resp. utloppsventiler för en total genomströmning av vattnet.

Bahama-Pool levereras komplett med reningsfilter, förvärmare, ytvattenavskiljare, 2 inloppsmunstycken, bottenutlopp, inbyggd belysning samt trappa med tre steg och rostfria lejdare.

Vi levererar även utrustning till pooler i betong och andra material samt poolkemikalier.

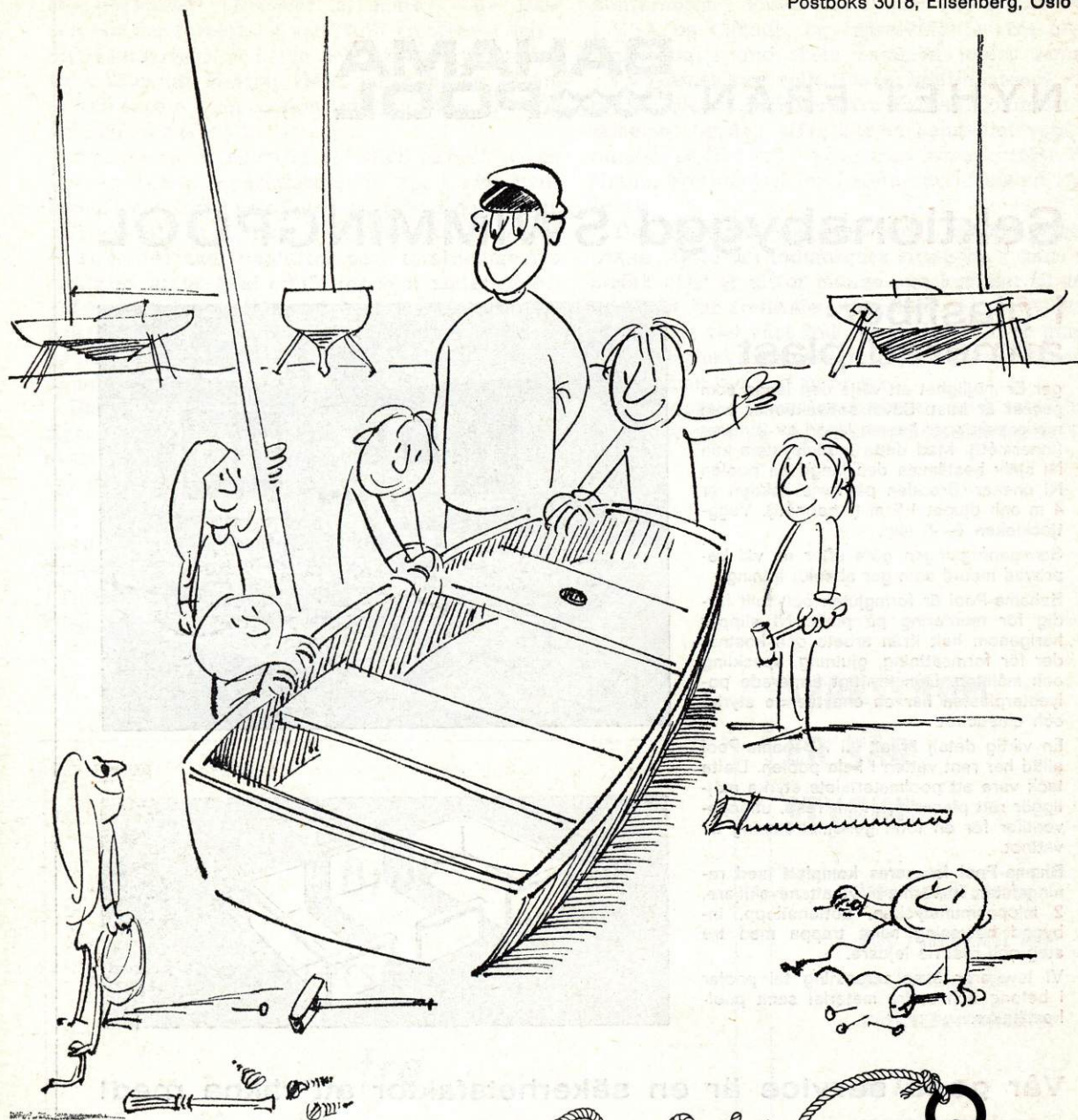

Vår goda service är en säkerhetsfaktor att räkna med!

Begär att få vår fyrfärgsbroschyr samt prisuppgifter!

BAHAMA POOL

Box 145, 542 01 Mariestad. Tel. 0501/145 64.

BÅTPLANER?

Rådspør

Båt-PONTUS

Gøteborgs

Frihavn

Tel: 51 07 04

Båt
PONTUS